

การศึกษาลักษณะเนื้อหาในแบบเรียนวิชาภาษาไทยที่เอื้อต่อการพัฒนาทักษะ
ทางภาษาไทยสำหรับนักเรียนระดับประถมศึกษาปีที่ 1
THE STUDY OF THE CONTENT CHARACTERISTICS IN THAI LANGUAGE
LEARNING TEXTBOOK WHICH IS CONDUCIVE
TO THE DEVELOPMENT OF THAI LANGUAGE SKILLS FOR
GRADE 1 STUDENTS

Corresponding author¹
ajanying@hotmail.com

วรินทร์ โพนน้อย¹
Warintorn Phon-Noi¹

Received: *Mach 15, 2019*

Revised: *April 19, 2019*

Accepted: *June 5, 2019*

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาให้ทราบถึงลักษณะเนื้อหาในแบบเรียนวิชาภาษาไทยที่เอื้อต่อการพัฒนาทักษะทางภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative Research) โดยเป็นการศึกษานำร่องเพื่อให้ทราบถึงลักษณะเนื้อหาในแบบเรียนวิชาภาษาไทยที่เอื้อต่อการพัฒนาทักษะทางภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โดยศึกษาจากกลุ่มตัวอย่างที่ได้มาโดยวิธีการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling) จำนวน 25 คน ประกอบด้วย 1) ผู้เชี่ยวชาญทางภาษาไทย จำนวน 5 คน 2) ครูผู้สอนภาษาไทยระดับประถมศึกษา จำนวน 5 คน 3) ผู้ที่มีประสบการณ์ด้านหลักสูตรและการสอน จำนวน 5 คน 4) ผู้ปกครองของนักเรียนในระดับประถมศึกษา จำนวน 5 คน และ 5) นักเรียนในระดับประถมศึกษา จำนวน 5 คน โดยการสัมภาษณ์เชิงลึกแล้วนำมาวิเคราะห์ผล

ผลการวิจัยพบว่าลักษณะเนื้อหาในแบบเรียนวิชาภาษาไทยที่เอื้อต่อการพัฒนาทักษะทางภาษาไทยของนักเรียนระดับประถมศึกษาควรมีลักษณะดังนี้

- 1) มีการนำเสนอเนื้อเรื่องที่ใช้ภาพประกอบที่สวยงามในลักษณะของหนังสือภาพ (Picture Book) โดยมีเนื้อหาเน้นคุณลักษณะที่พึงประสงค์ที่ต้องการให้เกิดขึ้นกับนักเรียน มีการลำดับเนื้อเรื่องแบบมีเค้าโครงเรื่อง (Story) ประกอบด้วยเนื้อเรื่องทั้งในแบบร้อยแก้วและร้อยกรองมีภาพประกอบเป็นภาพการ์ตูนเสมือนจริงที่มีการลงสีเส้นสวยงามสอดคล้องกับเนื้อเรื่องในทุกหน้า
- 2) การเรียงลำดับเนื้อหาแต่ละบทจากง่ายไปหายากทั้งเนื้อหา เรื่องของไวยากรณ์ ทั้งพยัญชนะ สระ และวรรณยุกต์ เพื่อสร้างการเรียนรู้และความเข้าใจภาษาอย่างเป็นลำดับต่อเนื่อง
- 3) ลักษณะเนื้อเรื่องมีความสนุกสนาน ตื่นเต้น ส่งเสริมจินตนาการเสมือนให้เด็กได้เข้าไปเป็นส่วนหนึ่งของเนื้อเรื่อง มีตัวละครที่เป็นเด็กในวัยเดียวกับผู้เรียนเป็นตัวหลักในการดำเนินเรื่อง โดยเนื้อเรื่องในแต่ละบทเรียนนั้นควรมีสถานการณ์ที่เชื่อมโยงกัน ความยาวของแต่ละบทไม่ควรเกิน 3 – 5 หน้า

¹อาจารย์ประจำภาควิชาหลักสูตรและการสอน คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

4) มีบทพร้อมเล่น นิทานพื้นบ้าน หรือวรรณคดีในตอนที่สนุกสนานและเหมาะสมกับวัย โดยใช้คำ ข้อความ หรือรูปประโยคต่างๆ ไม่ซับซ้อน ใช้ภาษาที่เข้าใจง่าย สุกภาพ มีคำซ้ำบ่อย ๆ

5) ในแต่ละบทมีการดำเนินเรื่องที่สนุก รวดเร็ว กระชับ น่าติดตาม และเหตุการณ์ต่าง ๆ จบในบทเรียนนั้น

6) เนื้อหาควรสอดแทรกคตินิยม คุณธรรม จริยธรรม ค่านิยมที่พึงประสงค์ บุคลิกลักษณะนิสัยที่ดี ตลอดจนการเป็นพลเมืองไทยและเป็นพลโลกที่ดี

7) มีประมวลคำศัพท์ท้ายบทเรียนเพื่อการฝึกอ่านการสะกดคำและอธิบายความหมายของคำ และอธิบายหลักภาษาจากรูปประโยคที่มีอยู่ในเนื้อหาบทเรียน และรูปประโยคอื่น ๆ เพิ่มเติมเพื่อให้ผู้เรียนได้ฝึกซ้ำ ๆ

8) รูปแบบอักษรถูกต้องตามหลักภาษาไทย ในส่วนของเนื้อเรื่องใช้ตัวอักษรสีดำ สีน้ำเงินเข้ม หรือสีเขียวเข้ม แต่ในส่วนหลักไวยากรณ์นั้นควรใช้สีอื่นต่าง ๆ เพื่อช่วยเน้นย้ำความเข้าใจ ขนาดของตัวอักษรที่เหมาะสม 24 พอยท์ พิมพ์ลงบนกระดาษปอนด์ที่มีความหนาของกระดาษไม่น้อยกว่า 80 แกรม

9) รูปเล่มของหนังสือควรมีการออกแบบหน้าปกหนังสือให้เป็นรูปตัวละคร ประณีต สวยงาม สีสันสดใสการเย็บเล่มสวยงาม ประณีต แข็งแรงทนทาน สามารถเปิดอ่านได้ง่ายขนาดของหนังสือไม่ใหญ่และไม่หนาเกินไปในลักษณะของพ็อกเก็ตบุ๊ก (Pocket Book) ที่มีขนาดประมาณ 13 x 19 เซนติเมตร สามารถพกพาไปศึกษาในสถานที่ต่าง ๆ ได้สะดวก

คำสำคัญ : ลักษณะเนื้อหาในแบบเรียนวิชาภาษาไทย, การพัฒนาทักษะทางภาษาไทย, รูปแบบหนังสือเรียนประถมศึกษาปีที่ 1

ABSTRACT

The purpose of this research was to study the content of Thai language learning characteristics that are conducive to the development of Thai language skills for grade 1 students.

This research is a qualitative research which is a pilot study to acknowledge the contents of the Thai language characteristics that are conducive to the development of Thai language skills for grade 1 students by studying from the 25 sampling obtained by purposive selection method, consisting of 1) 5 Thai language experts, 2) 5 Thai language teachers for elementary education, 3) 5 people with experience in curriculum and teaching, 4) 5 parents of students in elementary school, and 5) 5 students in elementary school with the in-depth interviews and take results for analysis.

The results of the study presented that the content in the Thai language learning characteristics which are conducive to the development of Thai language skills of elementary school students should be as follows:

1) The story should be presented by using beautiful illustrations in the form of picture books with the content that emphasizes the desirable characteristics that occur with students. There is a sequence with a story consisting of both the prose and poetry. There is an illustration of a virtual cartoon that has beautiful colors in accordance with the story on every page.

2) Sorting the content of each chapter from easy to difficult, including grammatical content, consonants, vowels and tone of the language for learning and understanding of languages continuously.

3) The nature of the story is fun, exciting, encouraging imagination as if children were to be part of the story. The story has a character who is a child at the same age as the students as the main character in the

story. The story in each chapter has a connected situation with the length of each chapter should not exceed 3 - 5 pages.

4) There are lyrics, folk tales, or literature in an entertaining and age-appropriate manner using words, text or simple and uncomplicated sentences, easy to understand language, as well as polite and repeated words.

5) In each chapter, there is a fun, fast, concise, and interesting story and events in that lesson.

6) Content should include morals, ethics, desirable values, personality, good habits and how to be a good Thai citizen and world citizen.

7) There is a glossary of words at the end of the lesson to practice reading words, spelling, and explaining the meaning of words. It also describes the language of the sentence form that is included in the lesson content and other sentence patterns for students to practice repeatedly.

8) The font format should be correct according to the Thai language. For the content, black, dark blue, or dark green should be used on letters. However, in terms of grammar, the colors should be used to help emphasize the understanding, and the appropriate font size is 24 points. Printed on pound paper with a paper thickness of at least 80 grams

9) For the body of the textbook, the cover of the textbook should be designed to have characters, exquisite, beautiful, and colorful pictures on it. The textbooks should be made beautifully, neatly, durably, easily to read. Moreover, the book must not be too big and not too thick. It should be a pocket book that is about 13 x 19 cm in size, and it must be easy to carry around.

Keywords: Characteristics in the Thai Language Learning Textbook, Thai Language Development Skills, Elementary School Textbook Format for Grade 1

บทนำ

ภาษาเป็นเครื่องแสดงถึงวัฒนธรรมและความเป็นชาติ โดยเฉพาะชาติที่มีประวัติความเป็นมาที่ยาวนานย่อมมีภาษาของตนเองเป็นเครื่องบ่งบอกถึงความเจริญรุ่งเรืองทางวัฒนธรรม พระยา โปษะภักษณะ (Pha-obPosakritana, Lady. 1994, p.13) ได้กล่าวถึงความสำคัญของภาษาไทยว่าคนไทยนั้นเป็นผู้มีโชคที่ได้มีภาษาของตนเอง และมีตัวอักษรไทยเป็นตัวอักษรประจำชาติ อันเป็นมรดกอันล้ำค่าที่บรรพบุรุษได้สร้างไว้เป็นเครื่องแสดงว่าไทยเราเป็นชาติที่มีวัฒนธรรมสูงส่งมาแต่โบราณกาล และรักษาความเป็นเอกราชยั่งยืนมาจนถึงบัดนี้ ดังนั้นคนไทยผู้เป็นเจ้าของภาษาควรจะได้ภาคภูมิใจที่ชาติไทยใช้ภาษาไทยเป็นภาษาประจำชาติมากกว่า 700 ปีแล้ว และจะยั่งยืนตลอดไปถ้าทุกคนตระหนักในความสำคัญของภาษาไทยของเรา คนไทยควรจะต้องรักษาภาษาไทยสำคัญกว่าภาษาอื่นเพราะเป็นภาษาของชาติ เป็นภาษาที่เราต้องใช้ชีวิต นั่นแสดงให้เห็นว่านอกจากภาษาจะเป็นเครื่องมือสื่อสารแล้ว ภาษายังเป็นสิ่งแสดงถึงวัฒนธรรมและความเป็นชาติอีกด้วย ดังพระราชดำรัสของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว รัชกาลที่ 9 เมื่อครั้งเสด็จพระราชดำเนินไปทรงร่วมการประชุมทางวิชาการของชุมนุมภาษาไทย คณะอักษรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย เมื่อวันที่ 29 กรกฎาคม พ.ศ. 2505 ความตอนหนึ่งว่า

“...ภาษาไทยนั้นเป็นเครื่องมืออย่างหนึ่งของชาติ ภาษาทั้งหลายเป็นสิ่งสวยงามอย่างหนึ่ง เช่น ในทางวรรณคดี เป็นต้น ฉะนั้นจึงจำเป็นต้องรักษาเอาไว้ให้ดี ประเทศไทยนั้นมีภาษาของตนเอง จึงต้องหวงแหน ประเทศใกล้เคียงของเราหลายประเทศมีภาษาของตนเอง แต่ว่าเขาก็ไม่ค่อยแข็งแรง เขาต้องพยายามหาทางที่จะต้องสร้างภาษาของตนเองไว้ให้มั่นคง เรามีโชคที่มีภาษาของตนเองแต่โบราณกาล จึงสมควรอย่างยิ่งที่จะรักษาไว้ ในด้านการรักษาภาษานั้นก็มีหลาย

ประการ อย่างหนึ่งต้องรักษาให้บริสุทธิ์ ในด้านการออกเสียง คือ ให้ออกเสียงให้บริสุทธิ์ ชัดเจน อีกอย่างหนึ่งต้องรักษาให้บริสุทธิ์ ในด้านวิธีใช้...” (Faculty of Arts, Chulalongkorn University, 2013)

ทักษะทางภาษาจำแนกได้เป็นทักษะทางด้านการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน ซึ่งแต่ละทักษะมีความสัมพันธ์กันและมีความสำคัญต่อการใช้ภาษาและวิวัฒนาการของภาษา โดยเฉพาะอย่างยิ่งการอ่านซึ่งเป็นทักษะที่สำคัญในการแสวงหาความรู้ทั้งความรู้ทางภาษาและความรู้ในศาสตร์อื่น ๆ เกี่ยวกับความสำคัญของการอ่านนี้สมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี ได้ทรงบรรยายเนื่องในวันสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี ครั้งที่ 22 เมื่อวันที่ 29 ธันวาคม พ.ศ. 2551 ณ โรงพยาบาลชลประทาน (ศูนย์การแพทย์ปัญญาเน้นทกิกษุชลประทาน มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ) (HRH Princess MahaChakriSirindhorn's Day, 2008) มีใจความตอนหนึ่งว่า

“.....การอ่านเป็นเรื่องที่เกี่ยวกับภาษาโดยตรง เป็นการสื่อสารจากคนหนึ่งไปสู่อีกคนหนึ่ง หรือแม้แต่สื่อสารกับตัวเองก็ต้องใช้ภาษา ซึ่งถ้าไม่มีภาษาก็จะไม่มีความคิด เล่าอดีต เล่าปัจจุบัน เล่าอนาคตหรือสร้างและพัฒนาอะไรไม่ได้เลย ซึ่งภาษานั้นจะมีทั้งภาษาคิด ภาษาพูด ภาษาอ่านและภาษาเขียน โดยภาษาพูดจะใช้เสียงแทนสัญลักษณ์พื้นฐานให้ทุกคนเข้าใจ เมื่อมีคนพูดจำเป็นต้องมีคนฟังเป็นด้วย เพราะถ้าพูดแล้วคนที่ฟังฟังไม่เป็นก็ไม่ได้ และเมื่อมีภาษาพูดแล้วก็มีการอ่าน ถ้าเราอ่านก็จะมีความรู้ ความคิดที่เป็นประโยชน์ ได้สนุกกับการอ่าน แต่เมื่ออ่านแล้วบางคนสมองเต็มจะจำไม่ได้ก็ต้องมาจดไว้เพื่อช่วยความจำ คนเดี๋ยวนี้นี้ไม่รัก ไม่ชอบการอ่าน เพราะชีวิตมีอย่างอื่นที่ตื่นเต้นสนุกสนานที่จะรับรู้สื่อต่าง ๆ บางครั้งไม่จำเป็นต้องใช้หนังสือก็ได้ เช่น การฟังเพลง การดูหนัง ดูทีวี ดูโทรทัศน์ ทำให้คนเดี๋ยวนี้อ่านสั้น ๆ อ่านไม่จบถ้อยกระบวนความ ทั้งที่เป็นเรื่องเป็นราว หรือเขียนก็เขียนสั้น ๆ หากเขียนเรื่องยาว ๆ เขียนเป็นนวนิยายก็เขียนไม่เป็น ส่วนครูก็เป็นนักเรียนตลอดชีวิตที่ต้องรักการอ่าน เพราะถ้าไม่รักการอ่านก็ไม่จะมีอะไรมาสอน ขณะที่นักเรียนก็ต้องรักการอ่านด้วยเช่นกัน ซึ่งการอ่านไม่จำเป็นต้องอ่านเฉพาะในชั่วโมงเรียนเท่านั้นเพราะความรู้ในโลกมีมากมาย ทั้งนี้การอ่านที่ดีต้องอ่านให้เร็วและต้องจับใจความให้ได้ด้วย การอ่านหนังสือนิทานต่าง ๆ ถือเป็นจุดเริ่มต้นที่ดี เพราะดึงดูดใจผู้อ่านจากไม่เคยอ่านเนื้อเรื่องก็มาอ่านจะช่วยสร้างจินตนาการต่อไป...” (วันสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี. 2551)

จะเห็นได้ว่าภาษาไทยมีความหมายมากกว่าการเป็นภาษาเพื่อสื่อสาร แต่ภาษาไทยนั้นยังแสดงถึงความเป็นชาติไทย ซึ่งการที่จะปลูกฝังให้เยาวชนไทยมีความรัก ความภาคภูมิใจและความสามารถในการใช้ภาษาไทยได้อย่างถูกต้องนั้น ศาสตราจารย์กาญจนา นาคนกุล ราชบัณฑิต ได้กล่าวไว้ในการสัมมนาเรื่องปัญหาการเรียนการสอนและการใช้ภาษาไทยในปัจจุบัน ในงานฉลอง 200 ปี วันคล้ายวันประสูติ พระเจ้าบรมวงศ์เธอ กรมหลวงวงษาธิราชสนิท ที่หอประชุมกองทัพเรือว่า “กระทรวงศึกษาธิการและรัฐบาลไม่ควรคิดว่าวิชาภาษาไทยเป็นเพียงวิชาการเรียนการสอน แต่ภาษาไทยเป็นสิ่งที่สร้างคุณลักษณะของคนไทย ทุกหน่วยจึงควรส่งเสริมให้คนรุ่นใหม่รู้จักการใช้ภาษาไทยในการสื่อสารตาม โอกาสต่าง ๆ ที่เหมาะสม” ซึ่งการส่งเสริมให้คนรุ่นใหม่รู้จักการใช้ภาษาไทยได้อย่างถูกต้องและเหมาะสมนั้น จำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องมีการเรียนรู้และฝึกปฏิบัติอย่างเข้มงวดนับตั้งแต่การศึกษาขั้นพื้นฐาน โดยครูเป็นผู้ที่มีบทบาทสำคัญในการอนุรักษ์และพัฒนาการใช้ภาษาของเยาวชนผ่านการจัดการศึกษาให้กับผู้เรียนให้เป็นไปตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2542 โดยมีแนวทางในการจัดการศึกษาคือ จะต้องยึดว่าผู้เรียนทุกคนมีความสามารถเรียนรู้และพัฒนาตนเองได้และถือว่าผู้เรียนมีความสำคัญที่สุด ทั้งนี้กระบวนการจัดการศึกษาจะต้องส่งเสริมให้ผู้เรียนสามารถพัฒนาตามธรรมชาติและเต็มศักยภาพ (หมวด 4, มาตรา 22: 12) โดยจะต้องเน้นความสำคัญทั้งความรู้ คุณธรรม จริยธรรม กระบวนการเรียนรู้และบูรณาการตามความเหมาะสมของแต่ละระดับการศึกษา เน้นความรู้และทักษะด้านคณิตศาสตร์ และด้านภาษา เน้นการใช้ภาษาไทยอย่างถูกต้อง (หมวด 4, มาตรา 22-23: 11 - 12) และกำหนดให้สถานศึกษาและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องดำเนินการจัดเนื้อหาสาระและกิจกรรมให้สอดคล้องกับความสนใจและความถนัดของผู้เรียน โดยคำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคล มีการฝึกทักษะ

กระบวนการคิด การจัดการ การเผชิญสถานการณ์และประยุกต์ความรู้มาใช้เพื่อป้องกันและแก้ปัญหา การจัดกิจกรรมให้ ผู้เรียนได้เรียนรู้จากประสบการณ์จริงโดยฝึกปฏิบัติให้คิดเป็น ทำเป็น รักการอ่านและเกิดการใฝ่รู้อย่างต่อเนื่อง

แม้ว่าพระราชบัญญัติมีผลบังคับใช้ตั้งแต่วันที่ 20 สิงหาคม 2542 เป็นต้นมาแต่จากการดำเนินการพบว่ามีประเด็น ปัญหาด้านการดำเนินการปฏิรูปการศึกษา โดยเฉพาะอย่างยิ่งประเด็นในด้านการพัฒนาคุณภาพการศึกษา ซึ่งสำนักงาน (Office of the Education Council, Ministry of Education, 2009, Introduction) กล่าวคือ ผู้เรียนในระดับการศึกษา ขั้นพื้นฐาน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 มีคะแนนเฉลี่ยผลสัมฤทธิ์ ในวิชาภาษาไทยลดลงอย่างต่อเนื่องในช่วง 5 ปีที่ผ่านมา เช่นเดียวกับผู้เรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 และสอดคล้องกับผู้เรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ที่มีคะแนนเฉลี่ยผลสัมฤทธิ์ ในวิชา ภาษาไทย ต่ำกว่าร้อยละ 50 และเมื่อพิจารณาสรุปการจัดการศึกษาในภาพรวมของไทยจากสถิติของ Institute for Management Development หรือ IMD พบว่าเด็กไทยไม่รู้หนังสือเพิ่มขึ้นจากร้อยละ 4.7 ในปี 2545 เป็นร้อยละ 7.4 ในปี พ.ศ. 2550 และจากการประเมินของ Program for International Student Assessment หรือ PISA พบว่าในปี พ.ศ. 2546 – 2549 นั้น เด็กไทยที่มีอายุ 15 ปี มีความสามารถด้านการอ่าน คณิตศาสตร์ และวิทยาศาสตร์ต่ำกว่าเด็กในกลุ่ม ประเทศ OECD มาก จะเห็นได้ว่าการจัดการเรียนการสอนที่ผ่านมาพบปัญหาในหลายวิชาโดยเฉพาะอย่างยิ่งวิชา ภาษาไทยที่เป็นวิชาสำคัญเนื่องจากเป็นเครื่องมือในการเรียนรู้วิชาอื่น ๆ และถือได้ว่าเป็นพื้นฐานการเรียนของวิชาอื่นด้วย นอกจากนี้ยังพบว่าเด็กในระดับประถมศึกษาประสบปัญหาอ่านไม่ออกเขียนไม่ได้มากขึ้น ซึ่งหากปัญหานี้ยังคงดำเนินต่อไป โดยไม่ได้รับการแก้ไขย่อมส่งผลกระทบต่อการใช้ภาษาเพื่อการเรียนรู้ของผู้เรียนรวมถึงการประกอบอาชีพในอนาคต และเมื่อพิจารณาถึงบทเรียนที่อยู่ในแบบเรียนวิชาภาษาไทยของนักเรียนในระดับประถมศึกษานั้นแม้ว่าจะสามารถนำบท ร้องเล่นที่ใกล้ตัวนักเรียนมาเป็นส่วนหนึ่งของบทเรียน แต่เมื่อพิจารณาถึงเนื้อหาด้านหลักภาษาแล้วยังพบว่าขาดการลำดับ ความยากง่ายของไวยากรณ์และการฝึกซ้ำ ๆ ส่งผลให้ผู้เรียนไม่เข้าใจหลักภาษาอย่างเป็นลำดับขั้นตอนและต่อเนื่องนักเรียน เรียนรู้การอ่านจากการจำไม่ได้เรียนรู้จากความเข้าใจส่งผลให้นักเรียนไม่สามารถอ่านหรือเขียนคำที่มีความแตกต่างไปจาก บทเรียนได้แม้ใช้สระหรือตัวสะกดเดียวกันก็ตาม

จากประสบการณ์ที่ผู้วิจัยได้มีโอกาสเก็บรวบรวมข้อมูลงานวิจัยเรื่องรูปแบบการจัดการเรียนรู้ตามแนวสมดุลภาษา สำหรับนักเรียนในระดับประถมศึกษา โดยทำการศึกษากับนักเรียนระดับประถมศึกษาปีที่ 1 ซึ่งพบว่านักเรียนส่วนใหญ่มัก อ่านและเขียนจากการจำเฉพาะคำหรือประโยคที่มีในบทเรียนเท่านั้น ไม่สามารถอ่านหรือเขียนคำที่ใช้สระหรือตัวสะกด เดียวกันแต่ไม่มีในบทเรียนได้ ประกอบกับเมื่อพิจารณาเนื้อหาในแบบเรียนแล้วพบว่าเนื้อหานั้นมีความซับซ้อนและขาด ลำดับความยากง่าย ซึ่งการอ่านหรือการเขียนจากการจำนี้นำไปสู่ปัญหาการอ่านไม่ออกเขียนไม่ได้ของนักเรียนในระดับชั้น ประถมศึกษาปีที่ 1 ซึ่ง มารี คลีย์ 1979 (Marie Clay, 1979; Refer to Aree Sanhachawee. 2007, p.11) นักการศึกษาชาว นิวซีแลนด์ ได้วิจัยติดตามการอ่านของเด็กตั้งแต่แรกเข้าประถมศึกษาปีที่ 1 จนถึงประถมศึกษาปีที่ 5 เพื่อศึกษาว่าเด็กที่อ่าน ได้ และอ่านไม่ได้นั้น มีลักษณะการเรียนรู้อย่างไร ซึ่งได้ข้อสรุปว่าเด็กที่มีปัญหาการอ่านนั้นต้องเริ่มแก้ตั้งแต่ต้นคือตั้งแต่ กลางปีของชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 เพราะถ้าปล่อยให้มีความรู้การอ่านไปจนถึงชั้นที่สูงขึ้นเด็กจะเกิดปัญหาทางจิตใจมี ความรู้สึกด้อยและหมดกำลังใจ ส่งผลให้ผู้วิจัยมีความสนใจที่จะศึกษาลักษณะเนื้อหาในแบบเรียนวิชาภาษาไทยที่เหมาะสม และเอื้อต่อการพัฒนาทักษะทางภาษาไทยเพื่อนำไปสู่การแก้ปัญหาการอ่านไม่ออกเขียนไม่ได้ของเด็กในวัยประถมศึกษา ซึ่งเป็นวัยที่สำคัญเพราะเป็นต้นทางของการศึกษาทุกระดับ และหากทราบแนวทางที่เหมาะสมของรูปแบบเนื้อหาในแบบเรียน ภาษาไทยแล้วก็จะช่วยแก้ปัญหาและพัฒนาทักษะทางภาษาไทยให้กับนักเรียนในระดับประถมศึกษาได้ต่อไป

จากสภาพปัญหาและสาเหตุที่กล่าวมาข้างต้นจึงทำให้ผู้วิจัยสนใจศึกษาลักษณะเนื้อหาในแบบเรียนวิชาภาษาไทยที่ เอื้อต่อการพัฒนาทักษะทางภาษาไทยสำหรับนักเรียนระดับประถมศึกษาปีที่ 1 ทั้งนี้เพื่อให้ทราบถึงลักษณะเนื้อหาที่เหมาะสม

สำหรับแบบเรียนวิชาภาษาไทย เพื่อนำไปสู่การแก้ปัญหาและการพัฒนาทักษะทางภาษาไทย ที่สำคัญคือการแก้ปัญหาการอ่านไม่ออกเขียนไม่ได้ของเด็กไทย โดยเริ่มต้นที่แบบเรียนภาษาไทยที่มีความเหมาะสมกับวัยและพัฒนาการของผู้เรียน ซึ่งจะนำไปสู่การส่งเสริมทักษะทางภาษาไทย และนิสัยรักการอ่าน รักการเขียน อันเป็นทักษะในการเรียนรู้ที่สำคัญและเป็นเครื่องมือในการแสวงหาความรู้ของผู้เรียนต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

เพื่อศึกษาลักษณะเนื้อหาในแบบเรียนวิชาภาษาไทยที่เอื้อต่อการพัฒนาทักษะทางภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative Research) โดยเป็นการศึกษานำร่องเพื่อให้ทราบถึงผลการศึกษาลักษณะเนื้อหาในแบบเรียนวิชาภาษาไทยที่เอื้อต่อการพัฒนาทักษะทางภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ประชากร แบ่งเป็นกลุ่ม ๆ ดังนี้ 1) ผู้เชี่ยวชาญทางภาษาไทย 2) ครูผู้สอนภาษาไทยระดับประถมศึกษา 3) ผู้ที่มีประสบการณ์ด้านหลักสูตรและการสอน 4) ผู้ปกครองของนักเรียนในระดับประถมศึกษา และ 5) นักเรียนที่กำลังศึกษาในระดับประถมศึกษา

กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 25 คน ที่ได้มาโดยการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling) ประกอบด้วย 1) ผู้เชี่ยวชาญทางภาษาไทย จำนวน 5 คน 2) ครูผู้สอนภาษาไทยระดับประถมศึกษา จำนวน 5 คน 3) ผู้ที่มีประสบการณ์ด้านหลักสูตรและการสอน จำนวน 5 คน 4) ผู้ปกครองของนักเรียนในระดับประถมศึกษา จำนวน 5 คน และ 5) นักเรียนในระดับประถมศึกษา จำนวน 5 คน

ซึ่งผู้วิจัยได้ดำเนินการวิจัยตามขั้นตอนดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 การศึกษาเอกสารและรายงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ในขั้นตอนนี้ผู้วิจัยจะดำเนินการศึกษาค้นคว้าเอกสารและรายงานการวิจัยที่เกี่ยวข้องกับจิตวิทยาการเรียนรู้ พัฒนาการเด็ก ทักษะทางภาษา ธรรมชาติของภาษาไทยหลักภาษาไทย แนวการสอนภาษาไทยสำหรับเด็กไทยและแบบเรียนภาษาไทยนับแต่อดีตจนถึงปัจจุบัน เพื่อนำมาสรุปประเด็นสำคัญเกี่ยวกับประเด็นดังกล่าวข้างต้น สร้างแนวคำถามในการสัมภาษณ์กลุ่มเป้าหมาย

ขั้นตอนที่ 2 ศึกษาลักษณะเนื้อหาในแบบเรียนวิชาภาษาไทยที่เอื้อต่อการพัฒนาทักษะทางภาษาไทย สำหรับนักเรียนระดับประถมศึกษา (ครั้งที่ 1) ในขั้นตอนนี้ผู้วิจัยจะได้นำเสนอข้อสรุปจากการศึกษาในขั้นตอนที่ 1 ให้กลุ่มตัวอย่างได้ทราบ จากนั้นให้กลุ่มตัวอย่างแบ่งออกเป็นกลุ่ม ๆ จำนวน 4 กลุ่ม (ตามกลุ่มตัวอย่างยกเว้นนักเรียนระดับประถมศึกษา จะใช้การสัมภาษณ์เป็นรายบุคคลเพื่อให้ได้ข้อมูล) เพื่อทำ Focus Group ครั้งที่ 1 ให้ได้ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับลักษณะเนื้อหาในแบบเรียนวิชาภาษาไทยที่เอื้อต่อการพัฒนาทักษะทางภาษาไทยสำหรับนักเรียนระดับประถมศึกษา ใช้เวลา 1 วัน

ขั้นตอนที่ 3 สรุปผลการทำ Focus Group ครั้งที่ 1 โดยผู้วิจัยนำความคิดเห็นและข้อเสนอแนะจากการทำ Focus Group ครั้งที่ 1 มาสรุปความคิดเห็นและประเด็นสำคัญ

ขั้นตอนที่ 4 ศึกษาลักษณะเนื้อหาในแบบเรียนวิชาภาษาไทยที่เอื้อต่อการพัฒนาทักษะทางภาษาไทย สำหรับนักเรียนระดับประถมศึกษา (ครั้งที่ 2) ผู้วิจัยนำสรุปความคิดเห็นและประเด็นสำคัญจากขั้นตอนที่ 3 มาให้กลุ่มตัวอย่างตรวจสอบและเสนอแนะ (Focus Group ครั้งที่ 2) ใช้เวลา 1 วัน (โดยแยกการสัมภาษณ์กลุ่มตัวอย่างที่เป็นนักเรียนระดับประถมศึกษาปีที่ 1 เพื่อให้ได้ข้อมูลเชิงลึก) จากนั้นนำผลที่ได้มาจากการทำ Focus Group ครั้งที่ 2 มาวิเคราะห์และจัดทำเป็นข้อสรุปลักษณะเนื้อหาในแบบเรียนภาษาไทย

ขั้นตอนที่ 5 จัดทำเอกสารสรุปลักษณะเนื้อหาวิชาภาษาไทย ในขั้นตอนนี้ผู้วิจัยจะดำเนินการจัดทำเอกสารสรุปความคิดเห็นจากขั้นตอนที่ 4 จากนั้นนำเสนอให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบความถูกต้องครบถ้วน และปรับปรุงตามที่ผู้เชี่ยวชาญเสนอ

ขั้นตอนที่ 7 ตรวจสอบร่างเนื้อหาโดยการทำ Focus Group ครั้งที่ 3 มีผู้เข้าร่วมเป็นตัวแทนของกลุ่มเป้าหมาย กลุ่มละ 1 คน เพื่อพิจารณาให้ข้อคิดเห็นและเสนอแนะ จากนั้นปรับปรุงแก้ไขตามข้อเสนอ นำข้อสรุปในการวิจัย

สรุปผลการวิจัย

ลักษณะเนื้อหาในแบบเรียนวิชาภาษาไทยที่เอื้อต่อการพัฒนาทักษะทางภาษาไทยสำหรับนักเรียนระดับประถมศึกษาปีที่ 1 ควรมีลักษณะดังนี้

1. มีการนำเสนอเนื้อเรื่องพร้อมภาพประกอบที่สวยงาม ในลักษณะของหนังสือภาพ (Picture Book) โดยมีเนื้อหาที่เน้นคุณลักษณะที่พึงประสงค์ที่ต้องการให้เกิดขึ้นกับนักเรียน ทั้งนี้เนื้อเรื่องนั้นควรเป็นเรื่องราวที่มีเค้าโครงเรื่อง (Story) ประกอบด้วยเนื้อเรื่องทั้งในแบบร้อยแก้วและร้อยกรองโดยมีภาพประกอบที่สอดคล้องกับเนื้อเรื่องในทุกหน้า ทั้งนี้ในส่วนของภาพประกอบที่ผู้เรียนชอบมากที่สุดนั้น จะเป็นภาพการ์ตูนที่มีการลงสีสวยงามมีลักษณะเป็นภาพการ์ตูนที่เสมือนจริง
2. ในแต่ละบทเรียนมีการเรียงลำดับเนื้อหา/ เนื้อเรื่องตามลำดับจากง่ายไปหายาก โดยต้องเรียงลำดับความยากง่ายของแต่ละบทเรียนทั้งในเรื่องของเนื้อหา ไวยากรณ์ พยัญชนะ สระ และวรรณยุกต์ เพื่อให้ผู้เรียนสามารถเรียนรู้และเข้าใจภาษาอย่างเป็นลำดับขั้นตอนและต่อเนื่องตามหลักพัฒนาการ
3. ลักษณะเนื้อเรื่องจะต้องมีความสนุกสนาน ตื่นเต้น ผู้อ่านได้โลดแล่นไปในเรื่องราวของบทเรียนส่งเสริมจินตนาการเสมือนให้ผู้อ่านซึ่งเป็นเด็กได้เข้าไปเป็นส่วนหนึ่งของเนื้อเรื่อง มีตัวละครที่เป็นเด็กในวัยเดียวกับผู้เรียนเป็นตัวละครหลักในการดำเนินเรื่อง โดยเนื้อเรื่องในแต่ละบทเรียนนั้นควรมีสถานการณ์ที่เชื่อมโยงกันเสมือนการดำเนินชีวิตจริงของมนุษย์ที่มีความสัมพันธ์กันในแต่ละช่วงเวลา ทั้งนี้ความยาวในแต่ละบทเรียนนั้นไม่ควรเกิน 3 – 5 หน้า
4. ในแบบเรียนภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 นั้นจะต้องมีบทร้องเล่น นิทานพื้นบ้าน และวรรณคดีที่เลือกมาเฉพาะตอนที่สนุกสนานและเหมาะสมกับวัยของนักเรียน โดยใช้คำข้อความ หรือรูปประโยคง่าย ๆ ไม่ซับซ้อน ใช้ภาษาที่เข้าใจง่าย สุกภาพ มีคำซ้ำบ่อย ๆ เพื่อสร้างความเข้าใจและจดจำ และควรเลือกบทเรียนที่เป็นร้อยกรองมาประกอบด้วยเพราะมีเสียงสัมผัสคล้องจอง นักเรียนสามารถอ่านแบบมีจังหวะสร้างความสนุกสนานเพลิดเพลินในการอ่าน
5. การดำเนินเรื่องราวในแต่ละบทนั้นต้องเป็นเรื่องราวที่สนุก รวดเร็ว กระชับ น่าติดตาม และการคลี่คลายปมปัญหาของเหตุการณ์ต่าง ๆ ในแต่ละบทเรียนต้องจบภายในบทเรียนนั้น ๆ
6. การดำเนินเรื่องราวของตัวละครแต่ละตัวที่สอดแทรกคตินิยม คุณธรรม จริยธรรม ค่านิยมที่พึงประสงค์และบุคลิกลักษณะนิสัยที่ดี ตลอดจนการเป็นพลเมืองไทยและเป็นพลโลกที่ดีเพื่อให้นักเรียนได้เกิดการเรียนรู้แบบอย่างของพฤติกรรมที่ดีงาม
7. เมื่อจบเนื้อหาที่เป็นเรื่องราวในแต่ละบทเรียนแล้ว จำเป็นต้องมีประมวลคำศัพท์ท้ายบทเรียนเพื่อให้ผู้เรียนได้ฝึกการอ่านคำ การสะกดคำและการอธิบายความหมายของคำศัพท์ในบทเรียน
8. ในท้ายบทควรมีการอธิบายเรื่องหลักภาษาโดยคัดเลือกประโยคที่ปรากฏอยู่ในเนื้อเรื่องนำมาเป็นโครงสร้างไวยากรณ์เพื่อให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ และมีการยกตัวอย่างคำศัพท์ ข้อความ หรือประโยคเพิ่มเติมจากบทเรียนเพื่อขยายผลการเรียนรู้และเพื่อให้ผู้เรียนได้ฝึกซ้ำ ๆ จนเกิดความเข้าใจและพัฒนาทักษะ
9. รูปแบบอักษรที่ใช้ในการพิมพ์แบบเรียนนั้นจะต้องมีความถูกต้องตามหลักภาษาไทย จัดพิมพ์และเรียบเรียงอย่างเป็นระเบียบ สวยงาม ในส่วนของเนื้อเรื่องควรรีใช้ตัวอักษรสีดำ สีน้ำเงินเข้ม หรือสีเขียวเข้ม แต่ในส่วนของหลัก

ไวยากรณ์นั้นควรใช้สีเส้นต่าง ๆ เพื่อช่วยเน้นย้ำความเข้าใจ ซึ่งกลุ่มเป้าหมายที่เป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ระบุว่าขนาดของตัวอักษรที่เหมาะสมและสบายตาเมื่อทดลองอ่านคือตัวอักษรที่มีขนาด 24 พอยท์

10. กระดาษที่ใช้ในการพิมพ์แบบเรียนนั้น ควรเป็นกระดาษปอนด์ที่มีความหนาของกระดาษไม่น้อยกว่า 80 แกรม จะเป็นชนิดดกนอมสลายตาหรือเป็นกระดาษสีขาาก็ได้ แต่ขอให้มีการพิมพ์ที่คมชัดภาพสวยงามสดใสชัดเจนไม่ขาดง่าย

11. สิ่งที่เป็นในการดึงดูดความสนใจของนักเรียนประถมศึกษาปีที่ 1 ในการเลือกหยิบหนังสือใด ๆ ขึ้นมาอ่านนั้นคือ หน้าปกหนังสือที่ความสวยงามน่าสนใจ ซึ่งกลุ่มตัวอย่างให้ความเห็นว่าปกของหนังสือเรียนควรมีการออกแบบหน้าปกเป็นรูปตัวละคร ประณีต สวยงาม และมีสีสันสดใส

12. กลุ่มตัวอย่างโดยเฉพาะอย่างยิ่งนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 เสนอความเห็นว่าคุณภาพของหนังสือนั้นควรหยิบจับง่าย มีขนาดไม่ใหญ่มากนักและไม่หนาจนเกินไป ซึ่งถ้าหากแบบเรียนมีเนื้อหาแต่ละบทมากก็ควรแยกเป็นส่วน ๆ นอกจากนี้กลุ่มตัวอย่างที่เป็นนักเรียนยังให้ความเห็นว่าแบบเรียนที่จัดพิมพ์ในขนาดของพ็อกเก็ตบุ๊ก (Pocket Book) ที่มีขนาดประมาณ 13 x 19 เซนติเมตร นั้นมีความน่าสนใจมากกว่าหนังสือเล่มใหญ่ ๆ เพราะพ็อกเก็ตบุ๊กนั้น หยิบจับง่าย มีน้ำหนักเบา สามารถพกพาหนังสือไปอ่านในสถานที่ต่างๆ ได้สะดวก

13. หนังสือที่น่าอ่านนั้นกลุ่มตัวอย่างให้ความเห็นว่าต้องมีการเขียนเล่มสวยงาม เรียบร้อย ประณีต แข็งแรงทนทาน สามารถเปิดอ่านได้ง่ายใช้งานได้นาน และไม่ขาดง่าย

อภิปรายผล

ผลจากการวิจัยในครั้งนี้ทำให้ทราบถึงลักษณะเนื้อหาในแบบเรียนวิชาภาษาไทยชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ว่าควรมีลักษณะที่เหมาะสมกับวัยและพัฒนาการของผู้เรียนอันก่อให้เกิดเป็นประโยชน์ต่อผู้เรียน ซึ่งเป็นประเด็นที่ผู้บริหารอาจนำมาเป็นแนวทางในการวางนโยบายทางการศึกษาต่อไปโดยเฉพาะอย่างยิ่งการพัฒนาลักษณะของแบบเรียนให้มีรูปแบบเป็นหนังสือภาพ (Picture Book) ที่มีเนื้อเรื่องสนุกสนาน ตื่นเต้น ส่งเสริมจินตนาการเสมือนให้ผู้เรียนนั้นเข้าไปเป็นส่วนหนึ่งของเนื้อเรื่อง มีการนำภาพการ์ตูนที่สวยงามมาประกอบเนื้อเรื่อง โดยเนื้อเรื่องในแบบเรียนนั้นควรมีการลำดับเนื้อหาจากง่ายไปหายากทั้งเนื้อเรื่องและไวยากรณ์ เพื่อสร้างความเข้าใจในเนื้อหาบทเรียนมากยิ่งขึ้น ในส่วนของรูปแบบคำประพันธ์นั้นควรประกอบไปด้วยบทประพันธ์ทั้งแบบร้อยแก้วและร้อยกรอง เพื่อกระตุ้นความสนใจในการอ่าน ซึ่งสอดคล้องกับ (Nittaya Wanakit, 2016, p.30) ที่กล่าวไว้ว่า ภาพในหนังสือภาพจะทำหน้าที่บรรยายเรื่องราวให้เด็กทราบเนื้อหา รวมทั้งกระตุ้นให้เด็กเกิดจินตนาการถึงเรื่องราวที่ผู้เขียนต้องการนำเสนอ

สิ่งสำคัญในการพัฒนาลักษณะเนื้อหาในแบบเรียนของนักเรียนระดับประถมศึกษาที่ผู้ที่เกี่ยวข้องจำเป็นต้องให้ความสำคัญเพราะมีส่วนเกี่ยวข้องกับพัฒนาการอันนำไปสู่การเรียนรู้ นั่นก็คือ การจัดเรียงเนื้อหาตามความยากง่ายของเนื้อเรื่องและจำเป็นต้องคำนึงถึงการจัดเรียงลำดับความยากง่ายของไวยากรณ์ ทั้งพยัญชนะ สระ และวรรณยุกต์ในแต่ละบทเรียนด้วย ทั้งนี้เพื่อให้ผู้เรียนเข้าใจภาษาอย่างเป็นลำดับขั้นตอนและต่อเนื่อง ซึ่งสอดคล้องกับ (Somporn Jarunut, 1995, p 12-21) ที่กล่าวไว้ว่า หนังสือภาพที่มีความเหมาะสมกับเด็กก่อนวัยเรียนและวัยเริ่มเรียนนั้นควรเป็นหนังสือที่มีเนื้อหาแสดงพยัญชนะ สระ และวรรณยุกต์ในภาษาไทยหรือภาษาอังกฤษ เพื่อให้เด็กได้สังเกตเครื่องหมายที่เป็นตัวอักษร รู้จักเปรียบเทียบเสียงและตัวอักษร

อย่างไรก็ตามผู้ที่เกี่ยวข้องกับการออกแบบแบบเรียนภาษาไทยสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ต้องให้ความสำคัญอีกประการหนึ่งคือเรื่องของภาพประกอบ ซึ่งจากผลการวิจัยพบว่าภาพประกอบที่ผู้เรียนซึ่งเป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ชอบนั้นเป็นภาพที่มีลักษณะเป็น การ์ตูนที่วาดขึ้นโดยใช้ลายเส้นที่เสมือนจริง มีการลงสีสดใสสวยงาม สอดคล้องกับเนื้อหาในบทเรียน ซึ่งผลการศึกษานี้สอดคล้องกับผลการวิจัยเรื่องทัศนคติและพฤติกรรมการอ่านของ

คนไทย (Office of Learning Park, 2008, p. 8) ที่พบว่าเด็กและเยาวชนที่มีอายุระหว่าง 7 – 24 ปี ส่วนใหญ่สนใจอ่านหนังสือประเภทการ์ตูนมากเป็นอันดับหนึ่ง ดังนั้นการ์ตูนจึงเป็นสื่อที่มีอิทธิพลอย่างยิ่งต่อการเรียนรู้ของเด็ก สามารถถ่ายทอดความรู้ ความเชื่อ และค่านิยมที่เหมาะสมให้กับเด็กได้

ข้อเสนอแนะ

จากผลการวิจัยทำให้ทราบถึงลักษณะของหนังสือที่เหมาะสมกับเด็กในระดับประถมศึกษาปีที่ 1 ซึ่งควรจะต้องมีการศึกษาวิจัยในลักษณะการศึกษาเชิงลึกเพื่อให้ได้ทราบถึงลักษณะของเนื้อหาในบทเรียนแต่ละบท ว่าควรเป็นรูปแบบแบบใดร้อยแก้วหรือร้อยกรอง และควรคัดเลือกบทร้องเล่น นิทาน หรือวรรณคดีในตอนใดมาบรรจุไว้ในโครงเรื่องของแต่ละบทเรียน เพื่อให้ได้แบบเรียนภาษาไทยที่มีความสอดคล้องกับพัฒนาการของผู้เรียน สร้างความสนใจ กระตุ้นให้เกิดการเรียนรู้ และการฝึกฝนซ้ำ ๆ อันจะนำไปสู่การพัฒนาทักษะทางภาษาของเด็กอย่างสูงสุดและศึกษาติดตามการทดลองใช้บทเรียนนั้นเพื่อตรวจสอบประสิทธิภาพและประสิทธิผลของแบบเรียนที่พัฒนาขึ้นต่อไป

บรรณานุกรม

- Aree Sanhachawee. (1994). *Innovation of natural language teaching*. Bangkok: Association for Child Education. (InThai)
- _____.(2007). *Thai language teaching, balanced Literacy*. Bangkok: Association for Child Education. (InThai)
- Atchara Chivaphan. (2009). *Teaching language, interesting stories for Thai teachers*. Bangkok: Chulalongkorn University Press. (InThai)
- Bureau of Academic and Educational Standards, Office of the Basic Education Commission, Ministry of Education. (2009). *Indicators and core learning content Thai language According to the core curriculum of basic education, BE 2551*. Bangkok: Printing Agriculture Cooperatives of Thailand. (InThai)
- Clay, Marie. (1979). *Reading: The Patterning of Complex Behavior*. Auckland, New Zealand: Heinemann Educational Books.
- Faculty of Arts,Chulalongkorn University. (2013). *96 years of Faculty of Arts. 3 Jan 2013*. Search from <http://www.arts.chula.ac.th/events/arts96/exhibition.php?p=08>. (InThai)
- HRH Princess Maha Chakri Sirindhorn's Day. (2008). HRH Princess Maha Chakri Sirindhorn's Day, 22nd, Monday 29 December 2008, at the Chuchat Kampu Building Auditorium, Royal Irrigation Department, and Building 80 years Panyananta, Irrigation Hospital, Srinakharinwirot University, Pak Kret District Nonthaburi / Srinakharinwirot University. Bangkok: Printing Center Srinakharinwirot University. (InThai)
- Kold, D. 1984. *Experiential Learning*. New Jersey: Prentice-Hall.

- Nittaya Wanakit. (2016). *Children's literature*. Nonthaburi: Mata Printing. (InThai)
- Office of the Education Council, Ministry of Education. (2009). Thai educational situation in the world stage, 2007. Bangkok: Prikwhan-Graphic. (InThai)
- Office of Learning Park. (2008). Research project of attitude and reading behavior of Thai people. Bangkok: Office of Learning Park. (InThai)
- Piaget, J. (1972). *The Psychology of the Child*. New York: Little Field Adams.
- Pha-oab Posakritana, Lady. (1994). *Characteristics of Thai language, writing, reading, speaking, listening and royalword*. 5th edition. Bangkok, Aksonpittaya. (InThai)
- Phongphan Phongsopa. (2001). *Educational Psychology*. Bangkok: Patthanasuksa. (InThai)
- Panee ChutaiJenjit. (1995). *Learning psychology*. Bangkok: Ton-or Grammy. (InThai)
- Pantip Siriwanbut. (2004). *Developmental psychology theory*. Bangkok:Chulalongkorn University Press. (InThai)
- Smith, John W.A., and W.B.Elley. (1994). *Learning to Read in New Zealand*. Auckland : Longman Paul.
- Somporn Jarunut. (1995). *Guide to writing fiction and documentary for children*. 2nd Edition. Bangkok:Thai Language Institute, Department of Education, Ministry of Education. (InThai)
- Sriya Niyomtham,;&Prapassorn Niyomtham. (1998). *Language development*. Bangkok. (InThai)